

ma kasvatajatte melest olli temma ühte-puhko üks väesimatta töteggija, Jummalas-kartlik ja armastaja tüttar. Sel vannal mehhel, kes ligai kahheksakümmeid aastat vannaks sai, olli se lahke holas perre-kas-watik üks wagaa hing, kes temma wan-nodusse nõdrusse sees temmale keige sur-maaks abiiks sai, ja kes tündinotta temma eest hoolt kandis. Temma nimistele ello-päwade sees se noor inimenne ei lahfund paigastki ei päwal egaa õõl temma surma wodi jurest ãrra, ja fui temma tunnike olli temmale joudnud, siis Maria panni tå-nasliko piisarattega temma silmad finni.

Monni aasta pârrast sedda aega olli üks noor mees omma teeteisi peál sedâlt linn-nast selle kulla kõrtsi sanud ja seisis uks-e peál siis, fui se illus prist iûdruk sedâlt mõda läks. Noor mees ehmatas nago ãrra selle tûdruko wâaga kanna não ja illusa teggomodi pârrast, watis tük aega

temma járrele ja kulas kõrtsmikko käest, kes temma pidji ollema, ütteldes, et ei olnud ei ammogi üht nisugaust näagusat noort summardajat nâinud. Kõrtsmik was-tas: Meiegi arwame tedda mitte üksnes keige illusamaks foggone suit küllast, maid temma on iggapidi üks üsna au - wâart noor inimenne. Kahheksateistkünnne aasta eest olli se wanna tadifenne sedâl Willemi perres tedda lada atal teie linnast fui üsna mahha ãetud armeto lopsokest leidnud, ja tedda nago lada - fingiks omma minniale lubband. Omma lahke, tötegg ja ja Jum-molaskartliko mele pâri..si on ta keige noore rabiwa heaks õppetusseks sanud, ja sest et temmal ühtlaese ni tassased allandlikud wi-sid on, ei ükski ei saetse tedda mitte, maid keik hoiavald armastusse melega temma pole. Se peâle ütles noor teekâua: „Oh saaks ma tedda weel üksford nähba!!“ Zingga mis tarvis se kül olleks, ehet mis kasjo teile sest tulleks, ütles teine. Gest